

Prof. Ing. Jozef Kriš, PhD.

NEKROLOG

Prof. Ing. Jozef Kriš, PhD. sa narodil 18. 8. 1945 v malebnej dedinke Záhradné pri Prešove. Po ukončení stredoškolského štúdia na Strednej priemyselnej škole stavebnej pokračoval vo svojej púti stavbára na Stavebnej fakulte SVŠT v Bratislave, odbor Vodohospodárske stavby. Po absolvovaní vysokoškolského štúdia bol 1. decembra 1969 zaradený medzi zamestnancov Katedry zdravotného inžinierstva Stavebnej fakulty SVŠT, ktorej zmenu názvu v roku 2003 inicioval a moderne prispôbil jej progresívnej činnosti na Katedru zdravotného a environmentálneho inžinierstva Stavebnej fakulty Slovenskej technickej univerzity v Bratislave.

Počas svojho celoživotného pôsobenia na materskej katedre zastával rôzne funkcie na pedagogických a vedeckých miestach a bol jej dlhoročným vedúcim. V roku 1999 splnil požiadavky kladené na funkčné miesto profesora Stavebnej fakulty STUBA, ktoré aj viacnásobne obhájil.

Z tejto pozície vplýval odborne na mladú generáciu budúcich inžinierov a doktorandov. V pedagogickom procese vyučoval hlavne nosné a výberové predmety, kde sa profiloval hlavne na oblasť vodárenstva, balneotechniky a inžinierskych sietí. Práve táto profilácia mu paralelne otvárala dvere aj k jeho ďalšiemu aktívnemu pôsobeniu vo vodárenskej branži. Jeho odborné schopnosti využil v mnohých oblastiach odboru – pôsobil v komisiách pre štátne záverečné skúšky a obhajoby záverečných prác nielen na Stavebnej fakulte, fakulte Chemickej a potravinárskej technológie STU v Bratislave, Stavebnej fakulte TU v Košiciach, ale aj na Stavebnej fakulte ČVUT Praha, VUT Brno a VŠB Ostrava.

Dlhé roky pôsobil ako školiteľ doktorandského štúdia Vodné stavby a vodné hospodárstvo a neskôr ako školiteľ študijného programu Vodohospodárske inžinierstvo, kde vchoval mnohých doktorandov. V rámci pôsobenia na Stavebnej fakulte STU vykonával funkciu predsedu Akademického senátu na Stavebnej fakulte, bol členom viacerých grémií fakulty, Kolégia dekana, členom Vedeckej rady a ďalších. Bol predsedom komisárov pre vykonávanie skúšok odbornej spôsobilosti pre udeľovanie Osvedčenia pre prevádzkovanie verejných vodovodov a verejných kanalizácií.

Popri pedagogickej práci sa aktívne zapájal do organizovania a riešenia vedeckovýskumných úloh, ktoré vyústili do jeho bohatej publikačnej činnosti. Je autorom viacerých monografií i mnohých časopiseckých článkov a článkov publikovaných na odborných a vedeckých podujatiach na Slovensku a v zahraničí, napr. v Japonsku, USA, Izraeli, Francúzsku, Taliansku, Juhoafrickej republike, Maroku, Nemecku, Rakúsku, Argentíne, Austrálii, Thajsku, Číne a Poľsku, kde prezentoval najnovšie poznatky vedy a techniky získané pri riešení mnohých vedeckých projektov, ktorých bol zodpovedným riešiteľom.

Profesor Kriš svoje poznatky zúročil pri spolupráci s Úradom pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo SR, v rámci

technickej normalizácie, kde dlhoročne pôsobil ako predseda Technickej komisie č. 1 Vodovody a kanalizácie. Stál pri kreovaní odbornej „vodárenskej výstavy“ a jej sprievodných podujatí AQUA v Trenčíne, medzinárodnej konferencie Pitná voda, Konferencie vodohospodárov v priemysle a mnohých ďalších, ktoré počas celého pôsobenia vo funkcii predsedu Slovenského národného komitétu IWA výrazne podporoval.

Pán profesor Jozef Kriš bol veľkým propagátorom vody. Nielen pre mnohých z nás, pre celý svet, ale aj pre neho osobne bol 22. marec – Svetový deň vody, jedným z najväčších sviatočných dní v roku. V tomto roku, v roku 2021, má tento deň priliehavé motto „Hodnota vody“, ktoré nám evokuje aj spojenie „Hodnota života“. Tento významný deň sa stal aj posledným dňom pána profesora, kedy nás síce opustil, ale význam posolstva tohtoročného motta nám tento deň bude pána profesora Kriša a jeho odkaz pripomínať už navždy.

Katedra zdravotného a environmentálneho inžinierstva, Stavebná Fakulta STU v Bratislave

Doc. Jaroslav Hlaváč vzpomíná na prof. Ing. Jozefa Kriše, PhD.

Prof. Ing. Jozef Kriš, PhD., byl po dlouhá léta vedoucím Katedry zdravotného a environmentálneho inžinierstva Stavebnej fakulty Slovenskej technickej univerzity v Bratislave. Na tomto pracovíšti pôsobil radu desiatich (konkrétne od roku 1969) a vychoval tak niekoľko generácií významných vodohospodárov včetně svých následovníků, kteří úspěšně pokračují v jeho odkazu. Byl nejen pedagogem a teoretikem, který má na svém kontě nějakou tu desítku učebnic, studijních textů a výzkumných projektů a bohatě přes sto článků v časopisech a ve sbornících, ale měl vždy blízko k praktickému vodárenství, pro nějž byl často k dispozici jako expert, konzultant i spolupracovník. Běžně zadával témata diplomových a dizertačních prací z oblasti provozně-technické s přesahem do výzkumu a teoretických bádání. Pro praxi napsal i několik příruček s tematikou zásobování vodou a balneotechniky. Byl dlouho činný ve Slovenském komitétu IWA, stál i v jeho čele a často pôsobil jako organizátor i aktívny účastník odborných konferencií a na mezinárodnej úrovni. Nezanedbatelná byla jeho spolupráce s dalšími univerzitami, zvláště VUT v Brně, kde byl vyhledávaným predsedom zkušebních komisí, oponentem a přiměřeně přísným examinátorem. Byl velmi komunikativní, měl přátelskou a otevřenou povahu, málokdy se dostával s někým do sporu, a i pak se choval vždy korektně, racionálně a jako pravý gentleman, hodný svého formátu. Jak říkáme na Moravě: „Byl to dobrý chlap“. Odešel ve věku 75 let a zanechal nepřehlédnutelnou stopu ve středoevropském vodárenství. Přesto nám bude chybět. Čest jeho památce a díky za vše, co vykonal.